

Παναγιότατε, Σεβαστοί Ιεράρχες, Αξιότιμοι εκπρόσωποι της πολιτείας, Κυρίες και Κύριοι ,

Η ΙΕΜΘ, ένα από τα αρχαιότερα σωματεία της πόλης μας, συμπληρώνει εφέτος τα 90 χρόνια από την ίδρυση της. Για την ακρίβεια αυτό γίνεται την 9^η Οκτωβρίου διότι σύμφωνα με το "Ιδρυτικό πρακτικό", που σώζεται στα αρχεία της Ιμβριακής Ένωσης, τότε συνήλθαν, ημέρα Κυριακή και ώρα 4μμ, μία ομάδα Ιμβρίων, και κατόπιν « μακράς συζητήσεως» όπως αναφέρεται στο πρακτικό, αποφάσισαν :

1^{ον}) «...την ίδρυσιν από σήμερον συλλόγου υπό την επωνυμίαν Ιμβριακή Ένωσις Μακεδονίας-Θράκης». Αμέσως μετά, προχώρησαν στο σκοπό, που αποτελεί το βασικό λόγο της ίδρυσης της.

2^{ον}) **Σκοπός του Συλλόγου** «... έσεται, η αλληλεγγύη των μελών αυτού, η αδελφική συνένωσις, ανεξαρτήτου πολιτικής αποχρώσεως και η παρακολούθησις, όσον αφορά στην πιστήν εφαρμογήν της Συνθήκης της Λοζάνης υπό των Τούρκων, αναφορικά με την **αυτοδιοίκησιν** των νήσων Ίμβρου και Τενέδου εντός των νομίμων πάντοτε ορίων»... Ακολουθούν τα τυπικά άρθρα που αφορούν τη διαδικασία εκλογής του προεδρείου και τις αρμοδιότητες αυτού, και κλίνει το πρακτικό με τα ονόματα και τις υπογραφές όλων αυτών των συμπατριωτών μας.

Στο παραπάνω κείμενο, εκτός από την πυκνότητα του λόγου και την καθαρότητα των στόχων, εντυπωσιάζει, η διορατικότητα, η διαίσθηση και το πολιτικό κριτήριο αυτών των ανθρώπων.

Βεβαίως η αφορμή για το τι θα ακολουθήσει μετά την υπογραφή της Συνθήκης, δόθηκε από τη πρώτη κιόλας στιγμή. Όταν αντί να παραδοθούν τα νησιά σε μια αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τον γηγενή πληθυσμό, (σε μία δηλαδή εν δυνάμει αντιπροσωπία της τοπικής αυτοδιοίκησης) σύμφωνα με το άρθρο 14 της Συνθήκης, η παράδοση τους έγινε βεβιασμένα σε κάποιο Τούρκο αξιωματούχο που έτυχε να βρίσκεται εκεί. (σύμφωνα με τα αρχεία του τελευταίου διοικητή της Ίμβρου Παπουτσιδάκη)

Πώς λοιπόν να μην ανησυχήσουν οι συμπατριώτες μας, όταν οι ατυχείς χειρισμοί της υπόθεσης και οι διπλωματικές αστοχίες ξεκίνησαν από την πρώτη κιόλας στιγμή, με την παράδοση των νησιών.

Στη διάρκεια των 90 χρόνων που μεσολάβησαν από την ίδρυση της Ι. Ένωσης, συγκρούσθηκαν αλλά και συνεργάσθηκαν, σε διάφορα επίπεδα, οι πολιτικές και η διπλωματία των δύο χωρών. Πέρασαν εποχές έντασης και βίας αλλά και περίοδοι γόνιμοι, όπου καλλιεργήθηκε το πνεύμα της φιλίας και συνεργασίας μεταξύ των δύο λαών.

Κάνοντας σήμερα, έναν γενικότερο απολογισμό για την ορθότητα και κυρίως για την αποτελεσματικότητα αυτών των πολιτικών, συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι:

Ο μεν Ελληνικός πληθυσμός της Ίμβρου της Τενέδου και της Πόλης, που την περίοδο υπογραφής της Συνθήκης, αριθμούσε 120.000 άτομα, σήμερα δεν υπερβαίνει τις 3.000, ενώ η μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης, η οποία την αντίστοιχη περίοδο αριθμούσε γύρω στις 80.000, όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά αντιθέτως αναβαθμίστηκε πολλαπλώς, ποιοτικά και ποσοτικά. Για το αποτέλεσμα βεβαίως αυτό, της συρρίκνωσης του Ελληνισμού, οι μόνοι που τιμωρήθηκαν και πλήρωσαν χωρίς να φταίνε, ήταν οι ίδιοι οι παθόντες. Ήταν οι μόνοι που υπέστησαν τα δεινά του εκδιωγμού, και μάλιστα εν καιρώ ειρήνης, ενώ κανείς άλλος από τους ιθύνοντες, δεν λογοδότησε δεν απολογήθηκε, δεν τιμωρήθηκε.

Παρά την πικρία που προκαλεί το γεγονός αυτό, η πραγματική αγωνία μας είναι, αν τα παθήματα αυτά της ιστορίας, θα πρέπει να γίνονται και μαθήματα !!!

Τα χρόνια πέρασαν, τα δεδομένα άλλαξαν. Η βιωμένη εμπειρία και οι ευνοϊκές συγκυρίες οδήγησαν τις κοινότητες των Ιμβρίων μέσα από τους Συλλόγους τους, να αναλάβουν πρωτοβουλίες και πάλι.

Οι ενέργειες αυτές δεν έγιναν τυχαία, είχαν εμπνευστή και καθοδηγητή τον Οικ Πατριάρχη, του οποίου η αγάπη τόσο για την πατρίδα, όσο και για τους νέους, είναι γνωστή, και είναι αγάπη πηγαία, χωρίς όρους και χωρίς όρια.

Οι Ιμβριοι ενεργώντας μέσα στο περιβάλλον αυτό, κατάφεραν να ανατρέψουν τα δεδομένα δεκαετιών και να αποτρέψουν την αύξηση του καταλόγου των «χαμένων» και «αλησμόνητων» πατρίδων.

Σήμερα έχουν δρομολογηθεί πολλές δράσεις και οι δυνατότητες προώθησης ή και επίλυσης του ιμβριακού ζητήματος θεωρούμε ότι είναι καλές.

Εύχομαι εκ μέρους της Εταιρίας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου , η Ιμβριακή Ένωση, η οποία πρωτοστατεί στη διαδικασία αυτή, να τα εκατοστήσει, **και λέγω να τα εκατοστήσει –και όχι να τα χιλιάσει-** για να φθάσει γρηγορότερα στον πρωταρχικό και βασικό στόχο που έθεσαν οι συμπατριώτες μας πριν από 90χρόνια στην πόλη αυτή, όταν αποφάσισαν την ίδρυση της Ιμβριακής Ένωσης.

Γιαννάκης Γιάννης

Θες/νικη 26-9-2017

